

Fossiele voorbeelden

Bij het zien van een gebied zoals het verdronken Land van Saeftinghe zal menigeen zich afvragen of we van zoiets ooit fossiele voorbeelden zijn tegengekomen.

De eerste vraag is dan of zoiets kan worden gefossiliseerd. Geen reden, waarom niet, maar het is wel zo dat die delen die het hoogst liggen de kleinste kans hebben. Wanneer een grote geul ergens dien is ingesneden en weer is opgevuld met zand, is de kans dat de diepere delen van de geulafzetting nogmaals worden geërodeerd door een latere geul geringer dan voor hoger liggende sliksedimenten, die ook door een van de talrijke kleinere geultjes kunnen worden geërodeerd. Op die manier neem de kans om te worden gepreserveerd af met toenemende hoogte binnen het milieu van afzetting.

Die afzettingen die uiteindelijk worden gefossiliseerd veranderen doordat na afzetting en tijdens de begraving van alles gebeurt. Daardoor is het in het algemeen moeilijk om bij fossiele afzettingen precies na te gaan hoe het oorspronkelijke milieu waarin de sedimenten zijn gevormd, er heeft uitgezien. Neem bijvoorbeeld de hogere delen van de Saeftinghe. De klei waarin je tot aan je knieën kunt wegzakken, heeft, wanneer het ras is gesedimenteerd, een hoog watergehalte, soms wel zo'n 80 à 90 %. Bij begraving wordt het grootste deel van dit water langzaam uit het sediment geperst. Van een laag van een halve meter verse klei blijft op die manier maar 5 tot 10 centimeter over. Het plantmateriaal dat nu op veel plaatsen zo rijkelijk voorhanden is, wordt opgegeten of verrot, voordat het kan worden gefossiliseerd. Harde delen van levende organismen hebben een goede kans om bewaard te blijven, wanneer tenminste de chemische condities van het, door het sediment circulerende water, niet te agressief zijn en de kalk niet wordt opgelost.

Poppe de Boer